

312.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 2 kwietnia 1925 r.

o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych.

Art. 1. Potrącenia z uposażenia oficerów i szeregowych zawodowych opierają się na:

- a) postanowieniach ustaw;
- b) prawomocnych orzeczeniach sądowych;
- c) zarządzeniach właściwych administracyjnych władz wojskowych i cywilnych;
- d) dobrowolnem obciążeniu uposażenia w granicach, określonych przez niniejszą ustawę.

Art. 2. Na podstawie zarządzeń administracyjnych potrącenia mogą być dokonywane jedynie celem zaspokojenia roszczeń Skarbu Państwa z tytułu stosunku służbowego oraz należności i danin.

Zarządzenia administracyjne mogą być zaskarżone przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (art. 1, 9 i 10 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym — Dz. U. R. P. № 67 poz. 600).

Art. 3. Potrącenia, wyszczególnione w art. 1 niniejszej ustawy, nie mogą przekraczać:

- a) o ile są dokonywane na podstawie orzeczeń sądowych — 10% uposażenia, a o ile mają one za podstawę wypływający z ustawy obowiązek alimentacji — 30% uposażenia;
- b) o ile są dokonywane na podstawie zarządzeń administracyjnych — 10% uposażenia;
- c) o ile w rachubę wchodzi potrącenia na podstawie orzeczeń sądowych oraz zarządzeń administracyjnych, to łącznie nie mogą przekraczać 10%, a w wypadkach obowiązku alimentacji 30% uposażenia; o ile roszczenie alimentacyjne przysługuje osobie, na którą wojskowy pobiera dodatek ekonomiczny w myśl art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), wówczas dodatek ten ma być wypłacony osobno niezależnie od potrąceń z uposażenia;
- d) potrącenia, opierające się na dobrowolnem obciążeniu uposażenia na rzecz instytucyj kredytowych celem zabezpieczenia zaciągniętych w tych instytucjach za zgodą władzy przełożonej pożyczek — 20% uposażenia;
- e) wszelkie inne potrącenia, wynikające z dobrowolnego obciążenia uposażenia, nie mogą przekraczać 3% uposażenia po potrąceniu opłaty emerytalnej i podatku.

Art. 4. Poza granicami, w art. 3 określonymi, uposażenie służbowe osób, wymienionych w art. 1, nie podlega zapowiedzeniom i zajęciom sądowym oraz administracyjnym, ani innym środkom zabezpieczenia.

Art. 5. Potrąceń dokonywa się z uposażenia, wypłaconego na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), ostatniego ustępu art. 4 oraz art. 118 tejże ustawy, po odliczeniu kwoty, potrącaniej tytułem opłaty emerytalnej i podatku.

Art. 6. Postanowienia art. 3 p. d) oraz e) nie odnoszą się do spłaty rat zaliczek zwrotnych, zaciągniętych na uposażenie. Pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu i zajęciu, ani innym środkom zabezpieczenia.

Art. 7. W razie zbiegu potrąceń na zasadzie niniejszej ustawy z umniejszeniem uposażenia, przewidzianem w art. 82, 83 i 84 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), potrącenia, zarządzone na zasadzie niniejszej ustawy, nie mogą naruszać kwoty uposażenia, pozostawionej

wojskowemu w wypadkach art. 82, 83 i 84 wyżej wymienionej ustawy, i ulegają zawieszeniu do czasu przywrócenia pełnego uposażenia.

Powyższe postanowienie nie ma zastosowania w razie zbiegu potrącenia z tytułu alimentacji z umniejszeniem uposażenia w wypadku, przewidzianym w art. 82 wyżej wymienionej ustawy, w którym to wypadku może mieć miejsce potrącenie z tytułu alimentacji do wysokości 30% pozostawionej wojskowemu kwoty uposażenia.

Art. 8. Ustąpienie z jakiegokolwiek tytułu prawa do pobierania uposażenia służbowego osób, wymienionych w art. 1 i 4, z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w punkcie d) art. 3, jest wzbronione. Wszelka umowa, przeciwna temu postanowieniu, jest nieważna.

Art. 9. Żołd oraz wszelkie inne należności służbowe szeregowych niezawodowych nie podlegają jakimkolwiek potrąceniom.

Art. 10. O porządku zaspokojenia wierzytelności, przewidzianych w art. 1 p. b), c) niniejszej ustawy, rozstrzyga termin doręczenia władzom, wypłacającym uposażenie, orzeczenia sądowego, względnie zarządzenia właściwej władzy administracyjnej, przyczem roszczenia Skarbu Państwa mają bez względu na czas ich powstania pierwszeństwo przed innymi. Wyjątek stanowią roszczenia o alimenty, które winny być traktowane na równi z roszczeniami Skarbu Państwa i na których zaspokojenie ma przypaść co najmniej 20% uposażenia.

Odpis prawomocnego orzeczenia sądowego, względnie zarządzenia administracyjnego, winien być równocześnie przez sąd, względnie władzę administracyjną, wysłany instytucji, dokonywającej potrącenia, oraz wojskowemu, którego potrącenie dotyczy.

Art. 11. Tryb postępowania i tok instancyj władz wojskowych odnośnie wydawania zarządzeń skuteczniana potrąceń z uposażenia określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu. Skorzystanie przez interesowanego ze środka prawnego wstrzymuje wykonanie zarządzenia administracyjnego.

Art. 12. Do czasu istnienia w wojsku polskim urzędników wojskowych, chorążych i podurzędników, mają do nich zastosowanie postanowienia niniejszej ustawy, odnoszącej się do oficerów i szeregowych zawodowych.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym niniejszą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*